

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXXVI. Virgo ancillae fit adiutrix, quae licet impudicè cum ilite consueisset; in Angelica tamen salutatione frequens erat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

MIRAC. VIRG. XXXVI.

Virgo ancillae fit adiutrix, quae licet impudice cum milite
confueisset; in Angelica tamen salutatione frequens erat.

Militis ancilla, intemperans, & inuercunda
uxoris pellex, cum eo, saepè se probro in-
quinabat. licet illi tam turpis nota inusta
esset; tamen quotidie ante Virginis imáginem pro-
strata, ei piè, & sanctè salutationem Angelicam offe-
rebat. Eam rem ubi hera rescivit, & probri omnino
conscia facta est, de ancilla perdenda iam consilium
inierat. Quodā die contra illā ira exardens; ita cum
ea loqui coepit: Profectò te iam ab affinib. meis ne-
candam curassēm; quae à me tam saepè maritum me-
um abducis: at coelestis regis spōsa, me proximè
praeterita nocte conueniens, iussit, ut ab omni iniuria
abstinerem, quod ipsius sis ancilla. Eadem pollicita
est, futurū ut inter nos pax componeretur, perpetuaq.
nobis esset concordia. Hisce uerbis ualde illa com-
mota dixit, qui fieri potest, ò hera, ut me indignam
Virgo ancillam suam profiteri, dignata sit? Ecce nunc
coeli reginae iussu perpetua pax sit inter nos; neq.
ego unquam posthac quicquam faciam, quod animo
tuo aduersetur. Quarè mature illinc in aliam ditionē
profecta est; ubi sacra religione consecrata, se Deo,
ac Virgini in piarū Virginum coenobio illic reliquam
aetatem sanctè exactura, dicauit.

MI-

IM. § T